ក្រសួងមហាផ្ទៃ

ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន
និងយុវនីតិសម្បទា

សៀវភៅណែនាំស្តីពី ការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវការថែទាំកុមារនៅតាមគ្រួសារ និងការធ្វើសមាហរណកម្មកុមារ

ចំនួន៣០% ពីមណ្ឌលថែទាំកុមារ ទៅកាន់គ្រួសារប្រកបដោយសុវត្ថិភាពសម្រាប់គណៈកម្មាធិការទទួលបន្ទុកកិច្ចការនារី និងកុមារឃុំ/សង្កាត់ (គ.ក.ន.ក)

ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា
អគារលេខ ៧៨៨ មហាវិថី ព្រះមុនីវង្ស
សង្កាត់បឹងត្របែក ខណ្ឌចំការមន រាជធានីភ្នំពេញ
ទូរស័ព្ទលេខ +៨៥៥ ២៣ ២១៤ ០៣៩
Email: phino.cwd@gmail.com
http://www.mosvy.gov.kh

ហេតុផលដែលនាំឱ្យមានកូនសៀវភៅនេះ

ក្នុងនាមជាអង្គភាពផ្លូវការតែមួយគត់នៅកម្រិតថ្នាក់ឃុំ/សង្កាត់ ដែលទទួលខុសត្រូវលើកិច្ចការនារី និងកុមារ គណៈកម្មាធិការទទួលបន្ទុកកិច្ចការនារី និងកុមារឃុំ/សង្កាត់ (គ.ក.ន.ក) ដើរតួនាទីមួយដ៏សំខាន់ក្នុងការការពារកុមារនៅក្នុងសហគមន៍ សៀវភៅណែនាំនេះ គូសបញ្ជាក់អំពីតួនាទីរបស់ គ.ក.ន.ក ក្នុងការអនុវត្តផែនការសកម្មភាពដើម្បីធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវការថែទាំកុមារ ដែលកំពុងត្រូវបានអនុវត្តក្នុងរាជធានី ខេត្តអាទិភាពចំនួន៥ ក្នុងនោះរួមមាន រាជធានីភ្នំពេញ ខេត្តបាត់ដំបង ខេត្តសៀមរាប ខេត្តកណ្តាល និង ខេត្តព្រះសីហនុ។ ផែនការសកម្មភាពនេះ មានបំណងធ្វើការសមាហរណកម្មកុមារចំនួន៣០%ពីមណ្ឌលថែទាំកុមារ ទៅកាន់គ្រួសាររបស់ពួកគេវិញដោយសុវត្ថិភាពត្រឹមដំណាច់ឆ្នាំ ២០១៨ ព្រមទាំងបង្កើតឱ្យមានយន្តការបង្ការ និង ត្រួតពិនិត្យប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពដើម្បីទប់ស្កាត់ការបំបែកកុមារចេញពីគ្រួសារដែលមិនចាំបាច់។

ផែនការសកម្មភាពនេះត្រូវបានប្រកាសផ្សព្វផ្សាយក្នុងខែមេសា ឆ្នាំ២០១៧ ដោយក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា(ស.អ.យ) និង អង្គការយូនីសេហ្វ។ ការអនុវត្តផែនការសកម្មភាពនេះ កំពុងស្ថិតក្រោមការដឹកនាំរបស់ក្រសួង ស.អ.យ និងស្ថាប័នរដ្ឋាភិបាលនានា ដោយមានការគាំទ្រផ្នែកបច្ចេកទេស និងហិរញ្ញវត្ថុពីទីភ្នាក់ងារអភិវឌ្ឍន៍អន្តរជាតិរបស់សហរដ្ឋអាមេរិក អង្គការយូនីសេហ្វ និង កម្មវិធី ភាពជាដៃគូដើម្បីការពារកុមារ 3PC មានជាបណ្តាញអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ចំនួន១០ ដោយមានអង្គការ Friends-International ជាអ្នកសម្របសម្រួល។ ផែនការសកម្មភាពនេះមានលក្ខណៈស្របគ្នា ទៅនឹងគោលនយោបាយស្តីពីការថែទាំជំនួសចំពោះកុមារឆ្នាំ២០០៦ ប្រកាសស្តីពីនីតិវិធីអនុវត្តគោលនយោបាយស្តីពីការថែទាំជំនួសចំពោះកុមារ ឆ្នាំ២០១១ អនុក្រឹត្យលេខ១១៩ អនក្រ.បក ស្តីការការគ្រប់គ្រងមណ្ឌលថែទាំកុមារ ឆ្នាំ២០១៥ ក្របខ័ណ្ឌគតិយុត្តនានាពាក់ព័ន្ធនឹងការថែទាំជំនួស។ ដូច្នេះតួនាទីរបស់ គ.ក.ន.ក ដែលមាននៅក្នុងសៀវភៅនេះ គឺជាប្រមូលផ្តុំចេញមកពីគោលនយោបាយ ផែនការសកម្មភាព និងក្របខ័ណ្ឌច្បាប់ពាក់ព័ន្ធដែលមានស្រាប់ ។

សៀវភៅណែនាំនេះ មានសារៈប្រយោជន៍ក្នុងការពង្រឹងតួនាទីរបស់ គ.ក.ន.ក ក្នុងការលើកកម្ពស់ចំណេះដឹង និង សមត្ថភាព ដើម្បីការពារកុមារនៅក្នុងឃុំ/សង្កាត់។

ហេតុអ្វីបានជាផែនការសកម្មភាពស្ដីពីការធ្វើសមាហរណកម្មកុមារ មានសារៈសំខាន់?

- មានកុមារច្រើនហួសប្រមាណកំពុងរស់នៅក្នុងមណ្ឌលថែទាំកុមារ៖ មានកុមារចំនួន ១៦.៥៧៩នាក់ កំពុងរស់នៅក្នុងមណ្ឌលចំនួន ៤០៦កន្លែង (*"មណ្ឌលកុមារកំព្រា"*) ទូទាំងប្រទេស។ ៧៧%នៃកុមារទាំងនេះ យ៉ាងហោចណាស់មានឪពុក ឬ ម្ដាយម្នាក់ដែលនៅរស់ ដែលមានន័យថាពួកគេមិនគួរយកទៅដាក់ឱ្យរស់នៅក្នុងមណ្ឌលថែទាំនោះទេ ប៉ុន្តែគ្រួសាររបស់ពួកគាត់គប្បីទទួលបានការគាំទ្រដើម្បីថែទាំកូនរបស់ពួកគាត់នៅក្នុងគ្រួសារនិងសហគមន៍។
- ការស្រាវជ្រាវកម្រិតសកលជាច្រើនទស្សវត្សរ៍បានបង្ហាញឱ្យដឹងថា គ្រួសារ និងការថែទាំតាមគ្រួសារ គឺប្រសើរបំផុតសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍន៍រាងកាយ អារម្មណ៍ ស្មារតីរបស់កុមារ ក្នុងការសំរេចនូវសក្ដានុពលពេញលេញរបស់ពួកគេ។ *"មណ្ឌលកុមារកំព្រា"* គួរតែជាជម្រើសចុងក្រោយ និង ជាដំណោះស្រាយបណ្ដោះអាសន្នប៉ុណ្ណោះ។ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាទទួលស្គាល់លទ្ធផលនៃការស្រាវជ្រាវនេះ និង ជឿថាតួនាទីបឋមក្នុងការការពារ និងថែទាំកុមារ គឺជាតួនាទីរបស់គ្រួសារ និងសហគមន៍។

កុមារនៅក្នុងមណ្ឌលថែទាំកុមារកំព្រា អាចប្រឈមនឹងបញ្ហានឹងរងបទពិសោធន៍ដូចខាងក្រោម៖	កុមារដែលទទួលបានការចិញ្ចឹមបីបាច់ថែរក្សានៅក្នុងបរិយាកាសគ្រួសារ ទទួលបាននឹងជួបប្រទះបទពិសោធន៍ដូចខាងក្រោម៖
ការរំលោភបំពានផ្លូវភេទ និង ផ្លូវកាយ	បរិយាកាសដែលមានសុវត្ថិភាពជាង
មិនសូវទទួលបានការយកចិត្តទុកដាក់ពីអ្នកថែទាំ អាស្រ័យដោយកុមារមានចំនួនច្រើនពេក និង បុគ្គលិកមានចំនួនតិច ព្រមទាំងមានការផ្លាស់ប្ដូរបុគ្គលិកញឹកញាប់គួរឱ្យកត់សម្គាល់។សូមពិចារណា ឪពុកម្ដាយបង្កើតអាចថែទាំកូន១នាក់ទៅ៤នាក់ ប៉ុន្តែអ្នកថែទាំកុមារ១នាក់នៅក្នុងមណ្ឌលត្រូវបានឱ្យទទួលខុសត្រូវកុមារជាង៣០នាក់ ដែលមិនស្របទៅនឹងបទដ្ឋានអប្បបរមាស្ដីពីការថែទាំជំនួសចំពោះកុមារ២០០៨។ មានន័យថាកុមារមិនអាចទទួលបានសេចក្ដីស្រឡាញ់ ការយកចិត្តទុកដាក់ និងការគាំទ្រដែលពួកគេត្រូវការបានឡើយ។	ទទួលបានការយកចិត្តទុកដាក់ ការស្រឡាញ់ និងការថែទាំច្រើនពីឪពុកម្ដាយបង្កើត។

<table>
<tr><td>ត្រូវបែកពីគ្រួសារ និង ដាច់ចេញពីសហគមន៍របស់ពួកគេ ម៉្យាងវិញទៀត កុមារដែលរស់នៅក្នុង “មណ្ឌលថែទាំកុមារ” យូរពេក មានការពិបាកក្នុងការវិលត្រឡប់ទៅរស់នៅជាមួយមិត្តភក្តិ និង គ្រួសាររបស់ពួកគេវិញ។</td><td>ជាចំណែកមួយនៃសហគមន៍ មានអារម្មណ៍ថាជាចំណែកមួយនៃគ្រួសារ មានទំនាក់ទំនងកាន់តែល្អជាមួយគ្រួសារ និង មិត្តភក្តិ នៅពេលដែលកុមារចម្រើនវ័យឡើង។</td></tr>
<tr><td colspan="2">មណ្ឌលថែទាំកុមារមួយចំនួនអាចមានកន្លែងស្នាក់នៅនិងសម្ភារល្អដែលអាចមានការទាក់ទាញចំពោះគ្រួសារក្រីក្រ។ ប៉ុន្តែ កុមារ ត្រូវការលើសពីការថែទាំផ្លូវកាយ គឺ ពួកគេត្រូវការក្តីស្រឡាញ់ ការយកចិត្តទុកដាក់ និង ការផ្សាភ្ជាប់ ទំនាក់ទំនងយូរអង្វែងជាមួយអ្នកថែទាំកុមារ ដែលអ្វីទាំងអស់នេះ ពួកគេមិនអាចទទួលបានពីអ្នកដែលពួកគេមិនធ្លាប់ស្គាល់នៅក្នុងមណ្ឌលថែទាំកុមារឡើយ។</td></tr>
<tr><td colspan="2">ការថែទាំតាមមណ្ឌលបង្កឱ្យមាននូវការខូចខាត ជាពិសេសចំពោះកុមារអាយុក្រោម៣ឆ្នាំ ដោយសារតែរយៈពេលប៉ុន្មានឆ្នាំដំបូង គឺជាដំណាក់កាលអភិវឌ្ឍន៍សំខាន់បំផុតនៅក្នុងជីវិតរបស់កុមារ។ ការយកកុមារទៅដាក់ក្នុងមណ្ឌល បង្កឱ្យរាំងស្ទះដល់ការអភិវឌ្ឍន៍ផ្លូវកាយ និង សតិបញ្ញា។ ការស្រាវជ្រាវបង្ហាញឱ្យដឹងថា រៀងរាល់រយៈពេល៣ខែ ដែលកុមារតូចម្នាក់រស់នៅក្នុងមណ្ឌល នាំឱ្យពួកគេបាត់បង់ការអភិវឌ្ឍន៍រយៈពេល១ខែ។ កុមារតូចដែលបានប្តូរពីមណ្ឌល ទៅរស់នៅជាមួយឪពុកម្តាយធម៌ក្រោមជំនួយឧបត្ថម្ភនានា មុនអាយុ២ឆ្នាំ មានការវិវឌ្ឍន៍យ៉ាងខ្លាំងគួរឱ្យកត់សម្គាល់ បើធៀបទៅនឹងកុមារដែលស្នាក់នៅក្នុងមណ្ឌល។</td></tr>
</table>

តើ គ.ក.ន.ក មានតួនាទីអ្វីខ្លះ ក្នុងការអនុវត្តន៍ ផែនការសកម្មភាពនេះ ?

គ.ក.ន.ក គប្បីត្រួតពិនិត្យទៅលើស្ថានភាពជារួមរបស់កុមារ ដែលកំពុងត្រូវបានសមាហរណកម្មពីមណ្ឌលថែទាំកុមារ គ.ក.ន.ក ត្រូវជួយកៀរគរធនធាននានាដើម្បីជួយគាំទ្រដល់កុមារនិងគ្រួសារ រាយការណ៍ពីស្ថានភាព និង បញ្ហាប្រឈមនានា នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំក្រុមប្រឹក្សាឃុំសង្កាត់ដែលធ្វើឡើងជារៀងរាល់ខែ។ គ.ក.ន.ក ពន្យល់ ដល់ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ/សង្កាត់ អំពីផែនការសកម្មភាពនូវតួនាទីសំខាន់ ៣។

១. ការបង្ការ	២. ការទប់ស្កាត់	៣. ការធ្វើសមាហរណកម្ម/ការបង្រួបបង្រួមគ្រួសារ

១. ការបង្ការ

សារៈសំខាន់នៃការបង្ការ

ការបង្ការ និងការថែរក្សាគ្រួសារ មានន័យថាជាការរក្សាកុមារឱ្យនៅ ជួបជុំគ្នាជាមួយគ្រួសាររបស់គាត់។ កុមារគ្រប់រូបមានសិទ្ធិដែលមិនអាចកាត់ផ្តាច់បាន ក្នុងការបន្តរស់នៅប្រកបដោយសុវត្ថិភាពជាមួយម្តាយ និង/ឬ ឪពុកបង្កើត ក្នុងករណីដែលអាចធ្វើទៅបាន។ ទំនាក់ទំនង រវាងឪពុកម្តាយ និងកូន គឺជាទំនាក់ទំនងមួយដ៏វិសេសវិសាល ដែលមិនគប្បីកាត់ផ្តាច់ឡើយ លុះត្រាណាតែមានការគំរាមកំហែងចំពោះសុវត្ថិភាពរបស់កុមារ។ ការបំបែកកុមារចេញពីគ្រួសារបង្កើតរបស់គេ គួរត្រូវបានពិចារណា លុះត្រាណាតែគ្រប់មធ្យោបាយទាំងអស់ ត្រូវបានប្រឹងប្រែងអស់លទ្ធភាព។ ក្នុងន័យនេះ តើ គ.ក.ន.ក អាចធ្វើអ្វីបានខ្លះ ?

ឧទាហរណ៍ ៖ ការគាំទ្រកុមារងាយរងគ្រោះ ដើម្បីបង្ការការបំបែកកុមារពីគ្រួសារ

សមាជិក គ.ក.ន.ក កំណត់រកកុមារ និងគ្រួសារ ដែលប្រឈមទៅនឹងការ បំបែកកុមារពីគ្រួសារ (សូមមើលបញ្ជីផ្ទៀងផ្ទាត់)។ កត់ត្រាអំពីទិន្នន័យនេះ។

ប៉ាន់ប្រមាណស្ថានភាពគ្រួសារ ៖ ឧ. តើគ្រួសារមានអាហារទទួលទានគ្រប់គ្រាន់ដែរឬទេ? តើកុមារបានទៅសាលារៀនដែរឬទេ? តើមានអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារដែរឬទេ?តើកុមារទទួលបានការថែទាំសុខភាពពេលដែលគេឈឺដែរឬទេ?

ផ្តល់កិច្ចគាំទ្រដោយផ្ទាល់ (សូមមើលបញ្ជីផ្ទៀងផ្ទាត់) ប្រសិនបើគ្រួសារមិនអាចដោះស្រាយស្ថានភាពរបស់ពួកគេបាន។ សម្របសម្រួលជាមួយអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន និងអ្នកផ្តល់សេវាដទៃទៀតដែលអាចជួយដល់គ្រួសារនេះបាន។ ចុះសួរសុខទុក្ខដើម្បីតាមដានគ្រួសារទាំងនេះ។

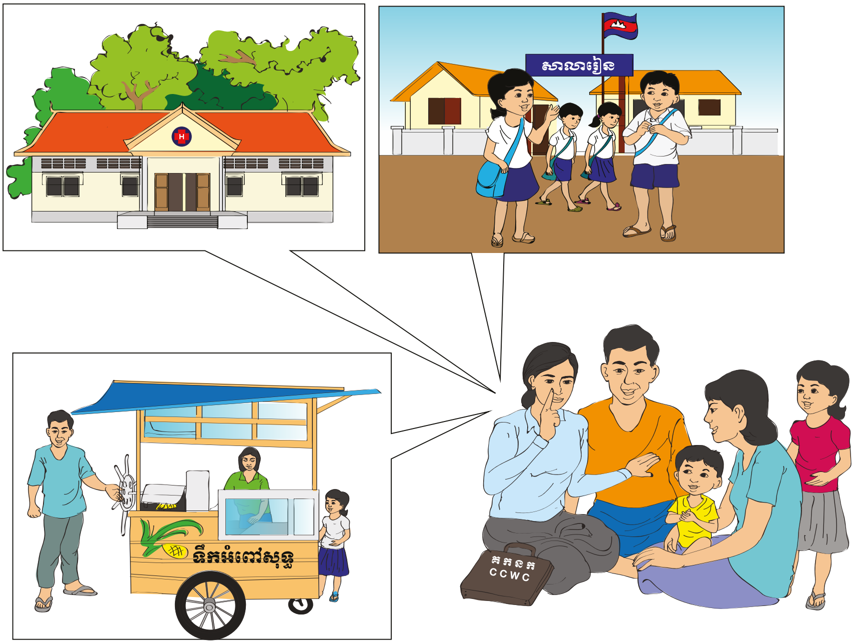

បញ្ជីផ្ទៀងផ្ទាត់ ៖ តើនរណាខ្លះដែលប្រឈមនឹងការបំបែកកុមារពីគ្រួសារ ?

- កុមារនៃគ្រួសារក្រីក្រ
- កុមារដែលមានតែឪពុក ឬ ម្តាយ ឬ កុមារដែលពុំមានឪពុកម្តាយរស់នៅជាមួយ ឬកុមារកំពុងរស់នៅជាមួយអ្នកថែទាំជាចាស់ជរា (ដូចជា ជីដូនជីតា) ដែលមានការលំបាកក្នុងការថែទាំកុមារ
- កុមាររស់នៅក្នុងគ្រួសារដែលមានអំពើហិង្សា ធ្ងន់ធ្ងរ
- កុមាររស់នៅក្នុងគ្រួសារដែលកំពុងជួបប្រទះបញ្ហា ប្រើប្រាស់ គ្រឿងស្រវឹង លេងល្បែងស៊ីសង និង ការប្រើប្រាស់ គ្រឿងញៀន
- កុមាររស់នៅក្នុងគ្រួសារដែលកំពុងមានជំងឺរ៉ាំរ៉ៃ ឬមានពិការភាព
- កុមារនៃគ្រួសារដែលមានកូន កំពុងរស់នៅក្នុង "មណ្ឌលថែទាំកុមារ"
- កុមារកំពុងប្រឈម ឬកំពុងមានទំនាស់នឹងច្បាប់

បញ្ជីផ្ទៀងផ្ទាត់ ៖ តើ គ.ក.ន.ក អាចផ្តល់កិច្ចគាំទ្រដោយផ្ទាល់អ្វីខ្លះ ?

- ផ្តល់ដំបូន្មាននៅនឹងកន្លែង ដូចជាសារៈសំខាន់នៃការជៀសវាងប្រព្រឹត្តអំពើហិង្សា និង ការបញ្ជូនកូនទៅ សាលារៀន និងផ្តល់ការគាំទ្រផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្រ និង អាហារូបត្ថម្ភ នៅពេលចាំបាច់
- បញ្ជូនគ្រួសារឱ្យទៅជួបអ្នកផ្តល់សេវាក្នុងមូលដ្ឋាន ឬ បញ្ជូនអ្នកផ្តល់សេវាក្នុងមូលដ្ឋានឱ្យទៅជួបគ្រួសារវិញ ដើម្បីផ្តល់សេវាមួយចំនួន ដូចជា កិច្ចគាំទ្រការអប់រំ កិច្ចគាំទ្រជីវភាពរស់នៅ កិច្ចគាំទ្រផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្រ និងការផ្តល់ប្រឹក្សា
- ចុះសួរសុខទុក្ខតាមផ្ទះ ដើម្បីកំណត់ស្វែងរកករណីដែលមានការប្រឈមខ្ពស់បំផុត
- បញ្ជូនកុមារដែលមិនអាចរស់នៅជាមួយគ្រួសាររបស់ពួកគេបាន ទៅអ្នកផ្តល់សេវាថែទាំជំនួសតាមគ្រួសារ និង/ឬ តាមសហគមន៍ ដូចជា ការថែទាំដោយសាច់ញាតិ (រស់នៅជាមួយនិងសមាជិកនានារបស់គ្រួសារ) និងការថែទាំដោយឪពុកម្តាយធម៌ ។ សូមចងចាំថា "មណ្ឌលថែទាំកុមារ" គប្បីជាជម្រើសចុងក្រោយ និង ចំពោះតែក្នុងករណីដែលមិនអាចជៀសវាងបាន ហើយគប្បីជាដំណោះស្រាយបណ្តោះអាសន្នប៉ុណ្ណោះ
- អប់រំគ្រួសារ និង សហគមន៍អំពីផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមាននៃការបំបែកកុមារពីគ្រួសារ និង លើកកម្ពស់ឱ្យមានការចិញ្ចឹមកូនបែបវិជ្ជមាន ដើម្បីការពារ និង ផ្តល់ការថែទាំឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់កុមារ នៅក្នុងសហគមន៍របស់ពួកគាត់។

សូមកុំភ្លេចរក្សាទុកនូវបញ្ជីរាយនាមអ្នកផ្តល់សេវានៅក្នុងសហគមន៍របស់អ្នក និង ឪពុកម្តាយធម៌។

២. ការទប់ស្កាត់

ការទប់ស្កាត់គឺជាដំណើរការបញ្ជូនកុមារ និង គ្រួសារទៅកាន់សេវា ឬ ការថែទាំសមស្របនានា ក្នុងគោលបំណង កម្រិត ចំនួននៃការទុកដាក់កុមារដែលមិនសមស្រប និង ចំនួនកុមារដែលចូលទៅរស់នៅក្នុង "មណ្ឌលថែទាំកុមារ"។ ដូចដែលមានចែងក្នុងប្រកាសស្តីពីនីតិវិធីអនុវត្តគោលនយោបាយស្តីពីការថែទាំជំនួសចំពោះកុមារ និងផែនការពង្រឹងការថែទាំកុមាររបស់ក្រសួង ស.អ.យ. ក្នុងការកែលម្អការថែទាំកុមារ គឺតម្រូវឱ្យមាន

ហត្ថលេខាពី គ.ក.ន.ក មុនពេលដែលកុមារត្រូវបានទុកដាក់ឱ្យស្នាក់នៅក្នុងមណ្ឌល ដូច្នេះ គ.ក.ន.ក ត្រូវពិនិត្យឡើងវិញដោយប្រុងប្រយ័ត្នទៅលើករណីនីមួយៗដែលគេបានស្នើឡើង ដើម្បីធានាថារាល់ជម្រើសនៃការថែទាំជំនួសដទៃទៀតក្រៅពីមណ្ឌលថែទាំកុមារ ត្រូវបានពិនិត្យអស់លទ្ធភាព។ តើគ្រួសារបានទទួលកិច្ចគាំទ្រសមស្រប ដែរឬទេ? ប្រសិនបើការផ្តល់កិច្ចគាំទ្រសមស្របជូនគ្រួសារបង្កើត មិនអាចប្រព្រឹត្តទៅបាន តើគេបានស្វែងរកការថែទាំជំនួសជាលក្ខណៈគ្រួសារធម៌ គ្រួសារសាច់ញាតិ និងជម្រើសដទៃទៀតនៅសហគមន៍ ដែរឬទេ?

ជម្រើសនៃការទុកដាក់កុមារ

ជម្រើសទី១ ៖ ការធំដឹងក្តីជាមួយឪពុកម្តាយបង្កើត

ជម្រើសទី២ ៖ ជម្រើសថែទាំតាមគ្រួសារ ដូចជាការថែទាំដោយញាតិ សុំកូន ឬ ឪពុកម្តាយធម៌ (គ្រួសារដែលមិនមែនជាឪពុកម្តាយបង្កើតរបស់កុមារ)

ជម្រើសទី៣ ៖ ជម្រើសថែទាំតាមសហគមន៍ ដូចជាផ្ទះស្នាក់នៅជាក្រុម (ផ្ទះតូចៗ ដែលរស់នៅក្នុងលក្ខណៈជាគ្រួសារ)

ជម្រើសចុងក្រោយ ៖ មណ្ឌលថែទាំកុមារ (*"មណ្ឌលកុមារកំព្រា"*) ដែលមានលក្ខខណ្ឌ ស្របទៅនឹងបទដ្ឋាន អប្បបរមារបស់រាជរដ្ឋាភិបាល

ការថែទាំជំនួសតាមគ្រួសារ ឬ សហគមន៍ មានលក្ខណៈប្រសើរជាងការថែទាំជំនួសតាមមណ្ឌល ប៉ុន្តែរាល់ការរៀបចំផ្តល់ការថែទាំកុមារទាំងអស់ ទាមទារឱ្យមានការត្រួតពិនិត្យតាមដាន ដើម្បីធានាសុវត្ថិភាព និងការថែទាំឱ្យបានសមស្របតាមគោលនយោបាយស្តីពីការថែទាំជំនួសដោយមានជំនួយបច្ចេកទេសពីក្រសួង/មន្ទីរ/ការិយាល័យ ស.អ.យ.។

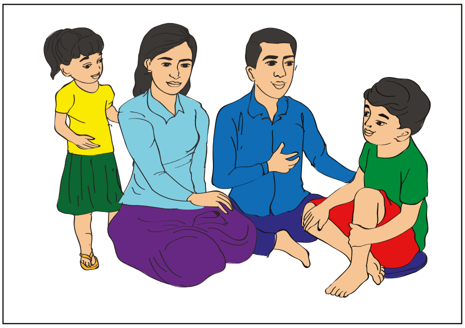

ជម្រើសទី១

ជម្រើសទី២

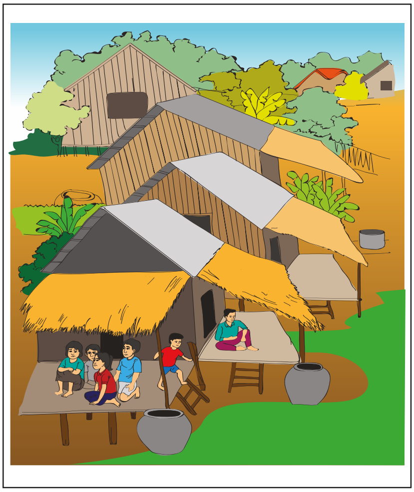

ជម្រើសទី៣

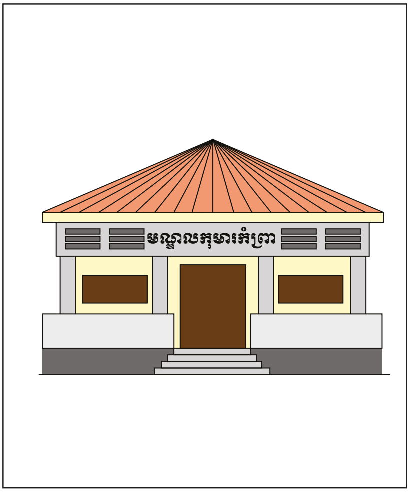

ជម្រើសចុងក្រោយ

ឧទាហរណ៍ ៖ ការត្រួតពិនិត្យដ៏ល្អ

នៅគ្រប់ដំណាក់កាលទាំងអស់ត្រូវធានាចំពោះឧត្តមប្រយោជន៍របស់កុមារ និង *“ការមិនបង្កការឈឺចាប់”* ការបំបែកកុមារពីគ្រួសារត្រូវតែជាជម្រើសចុងក្រោយបង្អស់ មានន័យថា មិនត្រូវបញ្ជូនកុមារទៅមណ្ឌល ជាជម្រើសទី១ឡើយ។

គ.ក.ន.ក ទទួលបានសំណើសុំទុកដាក់កុមារនៅកន្លែងថែទាំជំនួស ចំពោះកុមារ។

១). គ.ក.ន.ក ធ្វើការប៉ាន់ប្រមាណស្ថានភាពគ្រួសារ។ តើបានធ្វើអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងដើម្បីជួយរក្សាគ្រួសារឱ្យនៅជួបជុំគ្នាហើយឬនៅ?

២). តើមានជម្រើសអ្វីខ្លះ ដែលត្រូវបានពិចារណាសម្រាប់ការថែទាំជំនួសតាមគ្រួសារ (ការថែទាំដោយឪពុកម្តាយធម៌ សាច់ញាតិ) និងសហគមន៍។ ចំណុចនេះគប្បីប្រើប្រាស់នៅក្នុងស្ថានភាពដែលគ្រួសារមិនអាចរស់នៅជាមួយគ្នាបាន ឬរកមិនឃើញសមាជិកគ្រួសារណាម្នាក់។

ចំពោះជម្រើសចុងក្រោយ និង បណ្តោះអាសន្ន គប្បីបញ្ជូនកុមារទៅមន្ទីរ ស.អ.យ ដើម្បីទុកដាក់កុមារនៅក្នុងមណ្ឌល (ដើម្បីផ្តល់ការអនុញ្ញាតជាផ្លូវការ)
សូមចងចាំ ៖ កុមារអាយុក្រោម៣ឆ្នាំ មិនគួរទុកដាក់នៅក្នុងមណ្ឌលថែទាំកុមារឡើយ។ ផ្តល់អាទិភាពចំពោះជម្រើសថែទាំតាមគ្រួសារ ដូចជាការថែទាំដោយ គ្រួសារធម៌ និង ការថែទាំដោយញាតិ។

៣. ការធ្វើសមាហរណកម្ម

គឺជាដំណើរការនៃការបង្រួមបង្រួមកុមារដែលកំពុងរស់នៅក្នុងមណ្ឌលថែទាំត្រឡប់ទៅកាន់គ្រួសារ និងសហគមន៍ដែលជាផ្នែកមួយនៃប្រកាសស្តីពីនិតិវិធីអនុគោលនយោបាយស្តីពីការថែទាំជំនួសចំពោះកុមារ និង ផែនការពង្រឹងការថែទាំកុមារ និងសមាហរណកម្មកុមារចំនួន៣០ភាគរយពីមណ្ឌលថែទាំកុមារទៅកាន់គ្រួសារប្រកបដោយសុវត្ថិភាពពីឆ្នាំ២០១៦-ឆ្នាំ២០១៨ របស់ក្រសួង ស.អ.យ នេះគឺជាដំណើរការមួយដ៏វែងឆ្ងាយ និង ស្មុគស្មាញ។ គ.ក.ន.ក អាចជួយដល់មន្ទីរ/ការិយាល័យ ស.អ.យ និង អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ក្នុងការស្វែងរកគ្រួសារបង្កើត និងសាច់ញាតិរបស់កុមារ ដែលនឹងត្រូវធ្វើសមាហរណកម្ម និង ធ្វើការប៉ាន់ប្រមាណទៅលើគ្រួសារទាំងនោះ មុនពេលនាំកុមារត្រឡប់ទៅផ្ទះរបស់ពួកគេវិញ។ គ.ក.ន.ក ត្រូវចុះហត្ថលេខាលើទម្រង់ពាក់ព័ន្ធនានានៃដំណើរការបង្រួបបង្រួមកុមារជាមួយគ្រួសារបង្កើត ឬគ្រួសារសាច់ញាតិរបស់ពួកគេ ឬទុកដាក់ពួកគេនៅក្នុងទម្រង់ណាមួយនៃការថែទាំជំនួសក្នុងសហគមន៍ ។

គ.ក.ន.ក គប្បីធ្វើការត្រួតពិនិត្យឱ្យបានដិតដល់ចំពោះកុមារគ្រប់រូប ដែលបានធ្វើសមាហរណកម្មពីមណ្ឌលវិញ ប្រមូលធនធាននានា និង តាមដាន ទៅលើសេចក្តីត្រូវការរបស់ពួកគេ។ គ.ក.ន.ក គួរចុះមើលកុមារទាំងនេះ និង រាយការណ៍ទៅការិយាល័យ ស.អ.យ ឬ មន្ទីរ ស.អ.យ អំពីស្ថានភាពរបស់កុមារ ដោយផ្តល់មតិយោបល់អំពីចំណាត់ការជាបន្ទាន់ ដើម្បីគាំទ្រកុមារដែលប្រឈម ក្រោយពេលធ្វើការបង្រួបបង្រួមជាមួយគ្រួសាររបស់ពួកគេ។ កុមារត្រូវការឱ្យមានកិច្ចគាំទ្រជាសម្ភារៈ និង កិច្ចគាំទ្រក្នុងទម្រង់ជាការផ្តល់មតិយោបល់ដទៃទៀត នៅក្នុងដំណើរការសមារហរណកម្មនេះ។ ប្រសិនបើចាំបាច់ សូមភ្ជាប់ទំនាក់ទំនងពួកគេជាមួយអ្នកផ្តល់សេវាពាក់ព័ន្ធ។ គ.ក.ន.ក គួរចែករំលែកពត៌មានអំពីកុមារដែលបានធ្វើសមាហរណកម្មរួច ជាមួយ គ.ក.ស.ក ស្រុក ដើម្បីអាចចែករំលែកព៌មានទាំងនេះក្នុងកិច្ចប្រជុំប្រចាំត្រីមាសជាមួយនិងក្រុមសមាហរណកម្មនៅថ្នាក់ខេត្តក្នុងខេត្តនិមួយៗ និងតាមដានលើចំណុចសកម្មភាពដែលគេបានពិភាក្សា និងអនុវត្ត ។

ឧទាហរណ៍ ៖ ការបញ្ជូនកុមារពីមណ្ឌលថែទាំកុមារ

ជួយដល់មន្ទីរ ស.អ.យ. និង អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ក្នុងការស្វែងរកគ្រួសារ ប៉ាន់ប្រមាណគ្រួសារ និង រៀបចំផែនការករណីរបស់កុមារ ដើម្បីឱ្យពួកគេអាចត្រូវបានសមាហរណកម្មពីមណ្ឌលថែទាំកត្រឡប់ទៅគ្រួសារក្នុងឃុំ/សង្កាត់របស់លោក លោកស្រី។

គាំទ្រដល់ការងារបង្រួបបង្រួមគ្រួសារជាក់ស្តែង ៖ ចុះហត្ថលេខាលើទម្រង់ពាក់ព័ន្ធនានានៃដំណើរការបង្រួបបង្រួមគ្រួសារ ឬ ទម្រង់ទុកដាក់កុមារឱ្យស្ថិតក្រោមការថែទាំជំនួសក្នុងសហគមន៍

ចុះធ្វើការតាមដានកុមារគ្រប់រូបដែលត្រូវបានបង្រួបបង្រួម ឬ ទុកដាក់នៅក្នុងទម្រង់នៃការថែទាំដទៃទៀត។ ប៉ាន់ប្រមាណអំពីស្ថានភាពរបស់ពួកគេ ដោយផ្អែកលើ *"បញ្ជីផ្ទៀងផ្ទាត់ការងារសមាហរណកម្ម"* (សូមមើលចំណុចខាងក្រោម)។

ផ្តល់កិច្ចគាំទ្រដែលចាំបាច់ និង ធ្វើការបញ្ជូនទៅអ្នកផ្តល់សេវាពាក់ព័ន្ធ (ដោយពិគ្រោះយោបល់ជាមួយមន្ទីរ ស.អ.យ.) ទៅតាមភាពចាំបាច់។ ពិភាក្សាអំពីករណីនានានៅក្នុងកិច្ចប្រជុំប្រចាំខែ។

បញ្ជីផ្ទៀងផ្ទាត់ ៖ អ្វីដែលត្រូវស្វែងរកនៅពេលប៉ាន់ប្រមាណអំពីស្ថានភាពនៃការធ្វើសមាហរណកម្ម (បញ្ជីផ្ទៀងផ្ទាត់ អំពីការងារសមាហរណកម្ម)

- កុមារបានទៅរៀន
- កុមារទទួលបានអាហារមូលដ្ឋាន និង ជម្រក
- កុមារទទួលបានការថែទាំសុខភាពនៅពេលដែលពួកគេឈឺ
- កុមារមិនបង្ហាញឱ្យឃើញអំពីសញ្ញានៃវិបត្តិផ្នែកចិត្តសង្គម និង ភាពមិនរីករាយ
- ពុំមានហានិភ័យទាក់ទងនឹងកិច្ចការពារកុមារ (ឧ. គ្រួសារដែលកុមារត្រូវបានទុកដាក់ឱ្យរស់នៅជាមួយ/បង្រួបបង្រួម មិនប្រើអំពើហិង្សា ឬ រំលោភបំពាន គ្មានការកេងប្រវ័ញ្ចពលកម្មកុមារ)
- កុមារ និង គ្រួសារ ពេញចិត្តទៅនឹងការរៀបចំនាពេលបច្ចុប្បន្នរបស់ពួកគេ
- កុមារចូលរួមនៅក្នុងព្រឹត្តិការណ៍សហគមន៍
- គ្រួសារមានស្ថេរភាពផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ ដើម្បីមើលថែទាំកុមារ។

សាលារៀន

តើ គ.ក.ន.ក អាចសម្របសម្រួលរកសេវាសំខាន់អ្វីខ្លះដើម្បីផ្តល់កិច្ចគាំទ្រ ការបង្ការ ការទប់ស្កាត់ និងការធ្វើសមាហរណកម្មកុមារដែលងាយរងគ្រោះ ?

គ.ក.ន.ក គប្បីរក្សាកំណត់ហេតុផ្ទាល់ខ្លួនអំពីភ្នាក់ងារផ្តល់សេវាដែលមាន នៅក្នុងសហគមន៍មូលដ្ឋានរបស់ខ្លួន

បណ្តាញទូរស័ព្ទទាន់ហេតុការណ៍អំពីសុវត្ថិភាពកុមារ (ដំណើរការដោយសមាជិកនៃកម្មវិធី 3PC)៖

០១២ ៣១១ ១១២ (ភ្នំពេញ)

០១៧ ៣៥៨ ៧៥៨ (សៀមរាប)

០១២ ៤៧៨ ១០០ (ព្រះសីហនុ)

បណ្តាញទូរស័ព្ទទាន់ហេតុការណ៍របស់នគរបាលជាតិ៖

១២៨៨ ឬ

០២៣ ៩៩៧ ៩១៩

បណ្តាញទូរស័ព្ទជំនួយកុមារកម្ពុជា ៖

ទូរស័ព្ទទៅលេខ **១២៨០ ឬ**

ផ្ញើសារទៅលេខ **០១៧ ៩៨៥ ៨១០**

តើ គ.ក.ន.ក គប្បីអនុវត្តតាមគោលការណ៍អ្វីខ្លះ នៅពេលធ្វើការងារទាក់ទងនឹងសមាហរណកម្ម?

ឧត្តមប្រយោជន៍របស់កុមារ ៖ ចំណុចនេះត្រូវតែជាការពិចារណាបឋមក្នុងការធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្តនានាដែលអាច បង្កឱ្យមានផលប៉ះពាល់ទៅលើកុមារ។ នីតិជនគ្រប់រូប គប្បីគិតថា តើការសម្រេចចិត្តរបស់ពួកគេនឹងបង្កឱ្យមានផលប៉ះពាល់ដូចម្តេចខ្លះចំពោះកុមារ ព្រមទាំងគោរពទៅលើសុចរិតភាពផ្លូវកាយ ផ្លូវចិត្ត សីលធម៌ និង ស្មារតី របស់កុមារផងដែរ។ សេចក្តីថ្លៃថ្នូររបស់កុមារ គប្បីត្រូវបានលើកកម្ពស់។ សូមចងចាំថា កុមារគ្រប់រូបមានស្ថានភាពជាក់លាក់ មានដំណើររឿង និង សេចក្តីត្រូវការផ្ទាល់ខ្លួន។

ចំណុចគន្លឹះ ៖ ការបំបែកកុមារពីគ្រួសារគប្បីជាជម្រើសចុងក្រោយ ដូចជាក្នុងករណីដែលកុមារអាចប្រឈមទៅនឹង គ្រោះថ្នាក់ដែលបម្រុងនឹងកើតឡើងក្នុងពេលឆាប់ៗខាងមុខ។ រាល់សេចក្តីសម្រេចចិត្តពាក់ព័ន្ធនឹងការថែទាំជំនួស គប្បីខិតខំរក្សាកុមារឱ្យស្ថិតនៅក្បែរលំនៅដ្ឋានរបស់កុមារបំផុតទៅតាមដែលអាចធ្វើបាន ដើម្បីសម្របសម្រួលឱ្យកុមារអាចប្រាស្រ័យទាក់ទង និង ធ្វើសមាហរណកម្មជាមួយគ្រួសារបាន ព្រមទាំងកាត់បន្ថយការកាត់សង្វាក់ចំពោះការអប់រំ វប្បធម៌ និង ជីវិតសង្គមរបស់កុមារ។

ការមិនបង្កគ្រោះថ្នាក់ ៖ *"ការមិនបង្កគ្រោះថ្នាក់"* មានន័យថា សុខុមាលភាពរបស់កុមារមិនត្រូវធ្លាក់ចុះ ឬ កាត់បន្ថយឡើយ ទោះក្រោមស្ថានភាពណាក៏ដោយ។ រាល់ដំណើរការធ្វើសមាហរណកម្មទាំងអស់ គប្បីមានគោលដៅផ្តល់ប្រយោជន៍ចំពោះកុមារ និង មិនត្រូវបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់សុវត្ថិភាពផ្លូវកាយ និង ផ្លូវចិត្តរបស់ពួកគេឡើយ។

សមធម៌ ៖ សិទ្ធិមូលដ្ឋានរបស់កុមារគ្រប់រូប ដោយមិនប្រកាន់ភេទ ជាតិសាសន៍ សាសនា ប្រាក់ចំណូល ប្រភេទពិការភាព ទីតាំងភូមិសាស្ត្រ ឬ ស្ថានភាពដទៃទៀត គប្បីទទួលបានកិច្ចការពារ។ ការយកចិត្តទុកដាក់ជាក់លាក់ គប្បីផ្តល់ជូនកុមារដែលមានសេចក្តីត្រូវការពិសេស ដើម្បីធានាថាពួកគេមិនត្រូវបានមើលរំលង និងមិនមានការរើសអើង។

បញ្ជីផ្ទៀងផ្ទាត់ ៖ តើ គ.ក.ន.ក គួររក្សាទិន្នន័យអ្វីខ្លះ ?

- ចំនួនកុមារងាយរងគ្រោះ ដែលប្រឈមនឹងការបំបែកពីគ្រួសារ
- ចំនួនកុមារដែលបានធ្វើសមាហរណកម្មពី *"មណ្ឌលថែទាំកុមារទៅកាន់គ្រួសារបង្កើត គ្រួសារសាច់ញាតិ ឬ ទម្រង់នៃការថែទាំដទៃទៀតក្នុងសហគមន៍ និងស្ថានភាពរបស់ពួកគេ"*
- ចំនួនកុមារដែលបានទទួលការគាំទ្រពី គ.ក.ន.ក (សម្រាប់ការបង្ការ ទប់ស្កាត់ និង សមាហរណកម្ម ដូចជា ការស្វែងរកគ្រួសារ ការបង្រួបបង្រួមគ្រួសារ ការពិនិត្យតាមដាន ការបញ្ជូន)
- ចំនួនអ្នកផ្តល់សេវាថែទាំជំនួសនៅក្នុងឃុំ/សង្កាត់របស់អ្នក និង កុមារដែលរស់នៅកន្លែងទាំងនោះ
- ចំនួនកុមារដែលបានចូលស្នាក់នៅក្នុងមណ្ឌលថែទាំកុមារ (នៅក្នុងខេត្តរបស់អ្នក)
- ចំនួនកុមារដែល គ.ក.ន.ក បានបញ្ជូន ដើម្បីទៅស្នាក់នៅក្នុងមណ្ឌល និងប្រភេទការថែទាំជំនួសដទៃទៀត។

សទ្ទានុក្រម

CCWC	Commune Committee for Women and Children
DoSVY	Department of Social Affairs, Veterans and Youth Rehabilitation
NGO	Non-Governmental Organization
OSVY	Office of Social Affairs, Veterans and Youth Rehabilitation
RCI	Residential Care Institution
WCCC	Women and Children Consultative Committee
3PC	Partnership Programme for the Protection of Children

ករណីសិក្សា

១.អំពីកិច្ចគាំទ្រដើម្បីបង្ការ

ក្នុងខេត្តសៀមរាប មានជីដូនម្នាក់បានមកជួបជនបង្គោល គ.ក.ន.ក ដើម្បីធ្វើការទុកដាក់ចៅស្រីម្នាក់របស់គាត់ឱ្យស្នាក់នៅក្នុង *"មណ្ឌលថែទាំកុមារ"*។ ថ្មីៗនេះ ឪពុកម្ដាយរបស់កុមារបានធ្វើចំណាកស្រុកទៅប្រទេសថៃ ហើយជីដូនម្នាក់នេះ ពុំមានលទ្ធភាពអាចមើលថែចៅៗរបស់គាត់បាន។ ជនបង្គោល គ.ក.ន.ក បានប្រាប់គាត់អំពីគុណសម្បត្តិនៃការរស់នៅជាមួយគ្រួសារ និង គុណវិបត្តិរបស់ *"មណ្ឌលថែទាំកុមារ"*។ ក្រោយពេលពិគ្រោះយោបល់ជាមួយសមាជិកដទៃទៀតរបស់ គ.ក.ន.ក រួចមក ជនបង្គោលបានភ្ជាប់ទំនាក់ទំនងគ្រួសារនេះជាមួយ អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលមួយក្នុងមូលដ្ឋាន។ អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល នៃកម្មវិធី 3PC បានធ្វើការងារជាមួយ គ្រួសារនេះ ដើម្បីរក្សាពួកគេឱ្យរស់នៅជួបជុំគ្នា ដោយផ្ដល់កិច្ចគាំទ្រលើការអប់រំ និងការបង្កើតប្រាក់ចំណូល។ បើទោះបីជាគ្រួសារនេះនៅតែបន្តជួបប្រទះការលំបាកយ៉ាងណាក្ដី ប៉ុន្តែពួកគេកំពុងខិតខំប្រឹងប្រែងដើម្បីធ្វើឱ្យស្ថានភាពរបស់ពួកគេមានភាពប្រសើរឡើង ហើយពួកគេមានភាពសប្បាយរីករាយដែលបានរស់នៅជួបជុំគ្នា។

សៀវភៅ

២. កិច្ចគាំទ្របង្ការ/ថែរក្សាគ្រួសារ

សុវណ្ណ* ដែលមានភាពវៃឆ្លាត និង ឧស្សាហ៍ព្យាយាមក្នុងការរៀនសូត្រ គឺជាសិស្សឆ្នើមម្នាក់នៅថ្នាក់ទី៧។ ប៉ុន្តែ នាពេលថ្មីៗនេះ នៅក្នុងឆ្នាំសិក្សាចុងក្រោយ លទ្ធផលសិក្សារបស់នាងមិនសូវល្អទៀយ។ បញ្ហាលំបាកផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុធ្ងន់ធ្ងរលើគ្រួសាររបស់សុវណ្ណ បានធ្វើឱ្យនាងមិនអាចសម្រេចបាននូវសក្តានុពលរបស់នាង។

ឪពុករបស់សុវណ្ណ ឈ្មោះផាន់* គឺជាអ្នករត់រឺម៉កម៉ូតូកង់បី ហើយគាត់បានធ្លាក់ខ្លួនឈឺកាលពីឆ្នាំមុន។ ក្រោយមក រឺម៉កម៉ូតូរបស់គាត់បានខូច។ ដោយមានមនុស្សចំនួន ៧នាក់ រស់នៅក្រោមដំបូលផ្ទះតែមួយ វាកាន់តែមានការលំបាកក្នុងការរស់នៅ។ ធី* ដែលជាភរិយា និង ជាម្តាយ ក៏ចាប់ផ្តើមដើររើសអេតចាយ។ ដោយសារតែម្តាយចាប់ផ្តើមចេញធ្វើការងារ ដូច្នេះ សុវណ្ណក៏ចូលទៅជួយការងារក្នុងផ្ទះ និង ជួយមើលប្អូនៗរបស់នាង។ នាងតែង ខកខានទៅសាលារៀនជាញឹកញាប់។ បើទោះបីជាគ្រួសារនេះបានខឹតខំប្រឹងប្រែងយ៉ាងណាក៏ដោយ ប៉ុន្តែ ស្ថានភាពមិនបានប្រសើរឡើងឡើយ។ ពួកគេអស់សង្ឃឹមយ៉ាងខ្លាំង។

ពួកគេត្រូវបានអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល នៃកម្មវិធី 3PC កំណត់ថាជាគ្រួសារប្រឈម ដោយអង្គការនេះបានជួយ សុវណ្ណឱ្យវិលត្រឡប់ទៅសាលារៀនវិញ ព្រមទាំងត្រួតពិនិត្យលើការរៀនសូត្ររបស់នាងនៅឯសាលាផងដែរ។ អង្គការនេះក៏បានជួយជួសជុលរឺម៉កម៉ូតូកង់បីឱ្យគ្រួសារនេះថែមទៀតផង។ ផាន់ បានមានភាពធូរស្រាលពីជំងឺ ហើយឥឡូវនេះគាត់អាចរកប្រាក់ចំណូលជាថ្មីម្តងទៀត។

ឥឡូវនេះ សុវណ្ណ បានវិលត្រឡប់មកជីវិតជាក្មេងស្រីជំទង់របស់នាងវិញ ហើយនាងស្រម៉ៃថាចង់ក្លាយជាវេជ្ជបណ្ឌិតមួយរូប ដើម្បីជួយដល់ប្រជាជនកម្ពុជា។

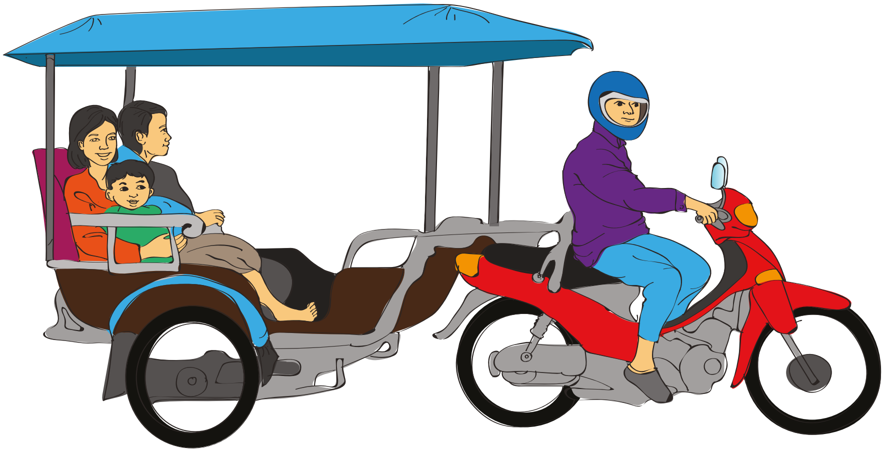

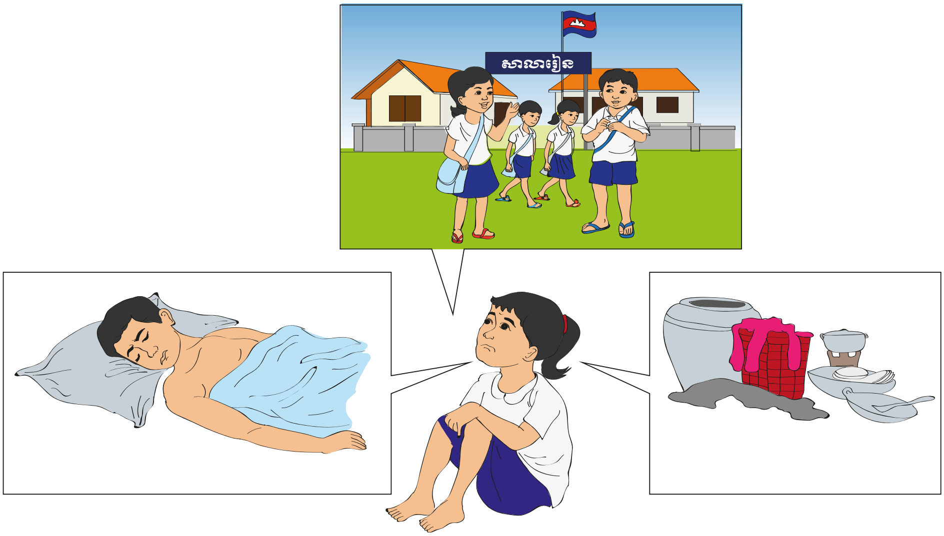
សាលារៀន

៣. សមាហរណកម្ម

បន្ទាប់ពីបានរស់នៅដោយមិនសប្បាយចិត្ត ក្នុង *"មណ្ឌលថែទាំកុមារ"* អស់រយៈពេល៣ឆ្នាំក្នុងខេត្តបាត់ដំបងមក ឥឡូវនេះ ដារា* ដែលមានអាយុ ១១ឆ្នាំ និង វណ្ណា ដែលមានអាយុ៨ឆ្នាំ កំពុងវិលត្រឡប់ទៅទទួលការថែទាំពី គ្រួសាររបស់ពួកគេវិញ ក្រោយពេលដែលមានកម្មវិធីអន្តរាគមន៍មួយដឹកនាំដោយរដ្ឋាភិបាល បានបង្រួបបង្រួមគ្រួសាររបស់ពួកគេ។

ឪពុកម្តាយរបស់ក្មេងប្រុសទាំងពីរនេះ បានទុកដាក់ពួកគេឱ្យរស់នៅក្នុង *"មណ្ឌលថែទាំកុមារកំព្រា"* មុនពេលដែលពួកគេធ្វើចំណាកស្រុកទៅប្រទេសថៃ ដើម្បីធ្វើការងារជាកម្មករសំណង់។

ដើម្បីសម្រេចផែនការពង្រឹងការថែទាំកុមារ និងសមាហរណកម្មកុមារចំនួន៣០ភាគរយពីមណ្ឌលថែទាំកុមារទៅកាន់គ្រួសារប្រកបដោយសុវត្ថិភាព បុគ្គលិកសង្គមរបស់មន្ទីរ ស.អ.យ បានធ្វើការគ្រប់គ្រងករណីកុមារដែលកំពុងស្នាក់នៅក្នុងមណ្ឌលថែទាំកុមារដែលដារា និង វណ្ណា បានរស់នៅហើយកុមារភាគច្រើនមានឪពុក ឬ ម្តាយ ម្នាក់នៅរស់ ហើយមណ្ឌលថែទាំកុមារ មិនបានបំពេញតាមតម្រូវការដែលកុមារគ្រប់រូបចង់បាន។

បុគ្គលិកសង្គមកិច្ច សហការជាមួយគ.ក.ន.ក និងអ្នកពាក់ព័ន្ធ ធ្វើការ ស្វែងរកនិងការប៉ាន់ប្រមាណគ្រួសារ ឪពុកម្តាយរបស់កុមារ ឬ សមាជិកគ្រួសារដទៃទៀត។

ដារា និង វណ្ណា ត្រូវបានបង្រួបបង្រួមជាមួយឪពុកម្ដាយរបស់ពួកគេ ក្នុងខែមករា ឆ្នាំ២០១៦។ បុគ្គលិក សង្គមកិច្ច បានធ្វើការងារយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយ គ.ក.ន.ក និងអ្នកពាក់ព័ន្ធ ក្នុងមូលដ្ឋាន ដើម្បីសម្របសម្រួលដំណើរការនេះ។ ពួកគេបានចុះសួរសុខទុក្ខដើម្បីធ្វើការតាមដាន ផ្ដល់ប្រឹក្សាយោបល់ និង រៀបចំឱ្យកុមារទាំងពីរនាក់នេះចុះឈ្មោះចូលរៀនឡើងវិញនៅឯសាលាបឋមសិក្សា។

វណ្ណា បានប្រាប់បុគ្គលិកសង្គមកិច្ចថា *"ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាមានសុវត្ថិភាព និង មានសន្តិសុខល្អខ្លាំងណាស់នៅពេលដែលខ្ញុំបានត្រឡប់មកដល់ផ្ទះវិញ។" "ម្ដាយរបស់ខ្ញុំបានឱបខ្ញុំ។ ខ្ញុំសប្បាយចិត្តខ្លាំងណាស់ដែលបានលេងជាមួយមិត្តភក្តិជិតខាង និង មិត្តភក្តិនៅឯសាលារៀន។"*

ដារា ក៏មានអារម្មណ៍ដូចគ្នាផងដែរ។ គាត់បាននិយាយថា *"គ្រួសាររបស់ខ្ញុំមើលថែទាំខ្ញុំបានល្អ"*។ *"ខ្ញុំចូលចិត្តគ្រូបង្រៀនរបស់ខ្ញុំ និង មិត្តភក្តិនៅឯសាលារៀន។"*

បុគ្គលិកសង្គមកិច្ចរបស់មន្ទីរ ស.អ.យ បានសហការណ៍ជាមួយបុគ្គលិកសង្គមកិច្ចរបស់អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ក្នុងមូលដ្ឋាន នៃកម្មវិធី 3PC ដើម្បីផ្ដល់កិច្ចគាំទ្របន្ថែមសម្រាប់គ្រួសារ ដោយផ្ដោតលើការអប់រំ និង ជីវភាពរស់នៅ។ ម្ដាយរបស់កុមារាបានប្រាប់ឱ្យដឹងថា គាត់នឹងមិនបញ្ជូនកូនរបស់គាត់ទៅមណ្ឌលកុមារកំព្រាទៀតឡើយ។ *"ខ្ញុំឯកោខ្លាំងណាស់នៅពេលដែលគ្មានពួកគេ។ ខ្ញុំសប្បាយចិត្តណាស់ដែលពួកគេត្រឡប់មកផ្ទះវិញ។"*

៤. សមាហរណកម្ម

រ៉ាវី* អាយុ១២ឆ្នាំ ដែលមានបញ្ហាពិការសតិបញ្ញាបន្តិចបន្តួច រស់នៅជាមួយម្តាយរបស់នាង និង បងបង្កើតរបស់នាងចំនួន២នាក់ទៀត នៅភ្នំពេញ។ នៅពេលដែលនាងឈ្លោះប្រកែកគ្នាជាមួយម្តាយរបស់នាង ក្មេងស្រីម្នាក់នេះ បានរត់ចេញពីផ្ទះ ជិះរថយន្តក្រុងទៅខេត្តព្រះសីហនុ។ មន្ត្រីនគរបាលម្នាក់ដែលធ្វើការងារនៅក្នុងតំបន់នោះបានឃើញ រ៉ាវី ចុះពីលើរថយន្តក្រុង និង បានកត់សម្គាល់អំពីភាពមិនប្រក្រតីដែលក្មេងស្រីតូចដ៏ស្មៀមស្ងាត់ម្នាក់ធ្វើដំណើរតែម្នាក់ឯង។ បន្ទាប់ពីបានទៅជួបនិយាយជាមួយកុមារីម្នាក់នេះបន្តិចមក មន្ត្រីនគរបាលរូបនេះក៏បានទូរស័ព្ទហៅអ្នករត់ម៉ូតូឌុបបណ្តាញសុវត្ថិភាពកុមារ ដែលប្រចាំការនៅក្បែរនោះ។ ភ្នាក់ងារបណ្តាញសុវត្ថិភាពកុមារ បានទូរស័ព្ទទៅបណ្តាញទូរស័ព្ទទាន់ហេតុការណ៍របស់បណ្តាញសុវត្ថិភាពកុមារដែលប្រចាំការ២៤ម៉ោង និងរក្សាការសម្ងាត់ របស់អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល នៃកម្មវិធី 3PC។ បន្ទាប់មកក្រុមការងារការពារកុមាររបស់អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល នៃកម្មវិធី 3PC ក៏ត្រូវបានបញ្ជូនដើម្បីឱ្យមកជួបក្មេងស្រីម្នាក់នោះ និង ក្រោយមកបានធ្វើការងារ ជាមួយអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន និង សមាជិក គ.ក.ន.ក ដើម្បីនាំ រ៉ាវី ត្រឡប់ទៅភ្នំពេញឱ្យរស់នៅរួបរួមគ្នាជាមួយគ្រួសាររបស់នាងវិញ។

* ឈ្មោះត្រូវបានប្តូរដើម្បីការពារអត្តសញ្ញាណរបស់គ្រួសារ។

unicef
ដើម្បីកុមារគ្រប់រូប

3PC
Together, building stronger child protection systems

USAID
FROM THE AMERICAN PEOPLE